

กิจกรรมที่ ๓

- คำชี้แจง ๑. ให้นักเรียนอ่านบทความที่กำหนดให้ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง
๒. คำถามมีทั้งหมด ๕ ข้อ ข้อละ ๒ คะแนน ใช้เวลา ๒๐ นาที

พะยูน เงือกซีหรั่งแห่งทะเลเมืองร้อน

บนพื้นพิภพแห่งนี้ มีสัตว์บกอยู่เป็นจำนวนหนึ่งที่ตัดสินใจทิ้งถิ่นฐานบ้านช่องบนผืนแผ่นดิน ไปตั้งรกรากฐานอยู่ในน้ำเป็นการถาวร ในบรรดาสัตว์พละตังถิ่นดังกล่าว มีอยู่พวกหนึ่งซึ่งนับได้ว่ามีลักษณะพิเศษสุด คือ สภาพความเป็นสัตว์บกเลี้ยงลูกด้วยนมของมันยังอยู่อย่างแจ่มชัด แต่ก็หมดสิ้นความสามารถที่จะกลับขึ้นฝั่งอีกต่อไป มันใช้ชีวิตตั้งแต่เกิดจนตายอยู่ในน้ำตลอดเวลา แต่ก็มีขีดความสามารถในการอยู่กับโลกสี่ครามจำกัดกว่าปลา เรากำลังพูดถึง “พะยูน” หรือที่หลายแห่งเรียกมันว่า “วัวทะเล” พะยูนหรือปลาพะยูน เป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมในทะเลเพียงชนิดเดียวที่กินพืชเป็นอาหาร รูปร่างของพะยูนนั้นคล้ายๆกับปลาโลมาอยู่เหมือนกัน คือ มีรูปร่างเรียวยาวหัวเรียวท้าย เหมือนแท่งซีการ์ ซึ่งเหมาะสำหรับการเคลื่อนไหวในน้ำ แต่เนื่องจากมันไม่มีกระโถงหลังเหมือนกับสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมประเภทอื่นๆ ที่อยู่ในทะเล จึงต้องอาศัยแพนหางที่แผ่กว้างและทรงพลังโบกขึ้นโบกลงเพื่อเคลื่อนที่ไปมาแทน การที่บรรพบุรุษของพะยูนอพยพลงมาใช้ชีวิตในน้ำจนกระทั่งลูกหลานกลับขึ้นบกไม่ได้อีกนั้น น่าจะมีสาเหตุสำคัญมาจากการหาอาหาร อาหารจานโปรดของพะยูนแทนที่จะเป็นกุ้ง หอย ปู ปลา หรือสาหร่ายทะเลซึ่งหาไม่ได้บนบก กลับเป็นพืชผักที่มีอยู่ในบริเวณชายฝั่ง ซึ่งเรียกกันว่า “หญ้าทะเล” ไม่มีใครรู้แน่ชัดว่าพะยูนมีอายุเท่าใด แต่นักวิทยาศาสตร์สันนิษฐานว่ามันน่าจะอยู่ได้ถึง ๔๐ ปี ด้วยเหตุผลว่ามันเป็นสัตว์ที่เติบโตช้า ซึ่งเป็นลักษณะทั่วไปของสัตว์ที่มีช่วงอายุยาวนาน แต่พะยูนก็เป็นเช่นเดียวกับสัตว์ทุกชนิดที่มีอยู่ในโลกนี้คือ มันไม่สามารถป้องกันตนเองได้เลย

เมื่อต้องเผชิญกับความต้องการล่าพะยูน มาทำเครื่องอุปโภคบริโภคของมนุษย์ เพราะเนื้อของพะยูนนั้นอุดมไปด้วยโปรตีน หนังของพะยูนก็เหนียวหนาเหมาะที่จะนำมาทำเครื่องใช้สารพัดชนิด ทั้งชาวมาเลย์ยังเชื่อว่าน้ำตาพะยูนเป็น ยามหาเสน่ห์ ทุกวันนี้แม้หลายประเทศจะมีกฎหมายปกป้องคุ้มครองพะยูน แต่การจับพะยูนมากินก็ยังมิอยู่ในเขตที่มีประชากรยากจน โดยเฉพาะตั้งแต่ภาคใต้ของไทยไปจนถึงหมู่เกาะต่างๆ ของมาเลเซีย แม้ในเขตที่ไม่มีการล่าพะยูนอย่างจริงจังก็ยังมี การแก่งแย่งพื้นที่ทำกินระหว่างมนุษย์กับพะยูนเกิดขึ้นอยู่อย่างเลื่องไม่พ่น เนื่องจากถิ่นที่อยู่พะยูนมักเป็นบริเวณชายฝั่งทะเลและปากแม่น้ำ โอกาสที่มันจะติดอวนตายหรือถูกใบพัดเรือบาดจนเสียชีวิตไปจึงมีอยู่มาก ปัญหาร้ายแรงอีกอย่างหนึ่งอันเนื่องมาจากกิจกรรมของมนุษย์ก็คือ การที่มนุษย์ได้สร้างมลภาวะขึ้นในทะเลจนหญ้าทะเลไม่สามารถงอกงามขึ้นมาได้หรือออกได้ก็เต็มไปด้วยสารพิษเคมี ซึ่งเป็นอันตรายต่อพะยูนที่ไปกินหญ้าเหล่านี้เป็นอาหาร

เมื่อพิจารณาว่าพะยูนเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม มีลูกได้ครั้งละตัวและใช้เวลาเลี้ยงลูกอ่อนเป็นแรมปี ในเมื่อการแพร่พันธุ์และเติบโตของพะยูนเป็นไปได้โดยเชื่องช้าอยู่แล้วการสูญเสียสมาชิกของเผ่าพันธุ์อย่างต่อเนื่อง จึงไม่ใช่สิ่งที่จะสามารถชดเชยได้โดยง่าย ในน่านน้ำไทยเคยมีพะยูนอยู่ที่ปากอ่าวไทยและอันดามัน แต่ในปัจจุบันไม่เคยมีคนเห็นพะยูนทางฝั่งทะเลด้านอ่าวไทยมานานแล้ว และคงจะสรุปได้ว่ามันสูญพันธุ์ไปจากบริเวณนี้ค่อนข้างแน่นอน ที่เหลือให้พบเห็นเป็นครั้งคราวคือ ฝั่งทะเล จังหวัดตรังบริเวณแหลมเจ้าไหม เกาะลิบงและหลังเกาะมุก ซึ่งยังคงมีหญ้าทะเลขึ้นอย่างอุดมสมบูรณ์และมีได้เป็นพื้นที่ที่ประชากรหนาแน่นหรือมีการท่องเที่ยวคึกคักนัก ปัญหาที่มีอยู่ว่าเราจะรักษาพะยูนฝูงสุดท้ายนี้เอาไว้ได้อย่างไร

เสกสรรค์ ประเสริฐกุล

๑. จงสรุปใจความสำคัญของเรื่อง

ตอบ

.....

.....

๒. จงอธิบายจุดมุ่งหมายของผู้เขียน

ตอบ

.....

.....

๓. กลวิธีการตั้งชื่อเรื่องมีลักษณะอย่างไร

ตอบ

.....

.....

๔. กลวิธีการเขียนเนื้อเรื่องมีลักษณะอย่างไร

ตอบ

.....

.....

๕. จงยกตัวอย่างเนื้อหาในด้านข้อเท็จจริงจำนวน ๓ ประเด็น

ตอบ

.....

.....